(Nro. 5.)

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek Nro. 3. 8. Stycznia 1821.

Wiadomości kraiowe.

Z Wiednia d. 27. Grudnia r. z. — N. N. Cesarstwo Ich Mość przybędą dnia iutrzeyszego z Opawy. N. Cesarz Rossyyski odłożył podróż swoią o dzień poźniey, i dla tego przybędzie dopiero na d. 30. t. m.

Minister Stanu i Konferencyi i. Minister spraw zewnętrznych Jego Ces. Mci, Xiąże Metternich powrócił tey nocy z Opawy.

Królewsko Pruski Kanclerz Państwa Xiąże Hardenberg, Królewsko Francuzki Poseł Margrabia Caraman i nadzwyczayny Poseł i Minister pełnomocny Cesarza Rossyyskiego Hrabia Gołowkin przybyli podobnie do tuteyszey Stolicy z Opawy. Królewsko Angielski Poseł Lord Stewart powrócił iuż był przed kilku dniami z Opawy, odebrawszy wiadomość o wybuchłem tutay w domu iego pożarze.

Z Wiednia d. 28. Grudnia. — N. N. Cesarstwo przybyli dnia dzisieyszego w pożądanem zdrowiu i wysiedli w zamku. Mowią, iż odiazd N. Cesarstwa do Laybachu oznaczony iest na d. 2. p. m.

Minister Stanu i Konferencyi i Minister spraw zewnętrznych Xiąże Metternich uda się do Laybachu w dniu Nowego roku.

Z Wenecyi. — Dnia 23. Listopada z. r. spuszczono z warsztatu w arsenale Weneckim nowo wybudowaną galiotę »Areinsa« przyczem obecny był Jego Cesarzowicowska Mość Vice-Król z Małżonką Swoią. Po odprawionych obrzędach, Cesarzowicowstwo Ich Mość wsiedli na uzbroioną zupełnie fregattę »Austryia.« Dowództwo tey fregaty iak i innych woiennych okrętów powierzono Kapitanowi okrętowemu i Pułkownikowi Pasqualigo, Szlachcicowi Weneckiemu.

Wiadomości zagraniczne.

Portugaliia, Brazyliia i Algarbiia.

Pierwsza wiadomość o rewolucyi Oportskiey nadeszła do Pernambuco na d. 22. Października r. z. przez okręt Angielski pocztowy Chesterfield, i wielkie uczyniła wrażenie. Gubernator zobowiązał zaraz wszystkich żeglarzy przeznaczonych do Portugalii, aby nie zawiali do Lizbony, gdyby rewolucyia miała się aż tam rozciągnąć.

Hiszpaniia.

Dziennik rozpraw z d. 13. Grudnia zawiera z Madrytu z d. 1. t. m. co następuie: »Od d. 26. Listopada uwięziono tu 26 osob a między temi Kamerdynera Królewskiego i PP. Mariano Martinez i Joaquin Lozano. Uwięzieni, oskarzeni są po większey części, iż rozdawali znaczne summy szczególnie pomiędzy rzeźników dla zrządzenia przeciwrewolucyi. — W nocy z d. 18. na 19. Listopada, przebiegło przez Valladolidę a poźniey w trzeciey nocy przez Leon 30 dobrze uzbroionych ludzi przy okrzykach: Niech żyie Król! Niech zaginie Konstytucyia! Ciemność nocy sprzyiała ich ucieczce, nie można ich było poymać, ani dowiedzieć się, do którego należą korpusu. — Wielu naczelników polityćznych nadesłało z różnych Prowincyy odezwy, maiące napis: Woysko Królewskie antykonstytucyyne. Odezwy te rozdawane bywaią po Prowincyiach tysiącami.«

W Barcelonie zaszły niepokoie. Arcybiskup Walencyyski, znalazłszy sposobność uyścia z Walencyi na bacie portowym tegoż miasta, przybył do Barcelony, celem naięcia okrętu do Włoch. Skoro gruchła wiadomość o wylądowaniu Arcybiskupa, pociągnęła liczna tłuszcza ku iego pomieszkaniu, i domagała się z wielką wrzawą iego głowy. Z ostatnią trudnością udało się przecie utłumić to buntownicze poruszenie. W chwili, gdy wyprawiano gońca z wiadomościami, stosownych użyto środków bezpieczeństwa i Arcybiskupa poruczono Kapitanowi pewnego okrętu Genueńskiego, aby z nim popłynął do Civita-Vecchia.

W Wittoria uwięzieni zostali; Jenerał

Quesada były Gubernator Santanderski, i Corpas, były gwardysta przyboczny Króla Hiszpańskiego; mieli oni pokusić się do wzniecenia niepokoiów w téy prowincyi.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

W Londynie przedaią teraz krzyże, maiące w środku wyobrażenie Królowéy, zwane Karoliny. Uwagi godna, że te krzyże kosztuią tylko szyllinga a nie mogą taniey bydź robione iak po gwinei.

Mieszkańcy i właściciele Hrabstwa Middlesex zgromadzili się licznie na d. 8. Grudnia z r. i przyięli adres do Króla przełożony im przez P. Millis; w tym wyrażaią: Naród, którym W. K. Mość rządzisz, był niegdy szczęśliwym, potężnym i wielkim, teraz wystawia widok rozszarpanego wewnątrz Państwa. Skarb iest wyczerpany i w nieładzie; uprawa roli, kunszta, handel są zatamowane, i wielka massa Ludu zubożała. — W adresie tym zwalaią całą winę na Ministrów, z niechęcią wspominaią o sprawie Królowéy i o postępowaniu w tey mierze Ministrów, i proszą Króla o ich oddalenie. Równie proszą Króla o wyznaczenie mieszkania dla Królowéy, umieszczenia imienia iey w modlitwach kościelnych i przywrócenia iey do wszystkich prerogatyw.

Wiele adresów podanych do Króla zawiera protestacyie miast przeciwko adresom podanym Królowey iako od większey liczby mieszkańców tychże miast.

Lord Liverpool i P. Caning przeieżdzaiąc niedawno przez Kent napastowani byli od kupy Radykalistów, którą dowodził krawiec, nazwiskiem Davrey, atoli dobrze myślący mieszkańcy tego miasta dali im obronę, poczem bezpiecznie w dalszą puścili się drogę.

Dnia 5. Grudnia z. r. skazano na śmierć w Londynie 6 osob i wykonano wyrok a to: za fałszowanie wexlów czyli assygnatów bankowych. Pomiędzy tymi znaydował się Kapitan, nazwiskiem Tomasz Fallon Hernett; walczył on mężnie pod rozkazami Xięcia Wellingtona i Richmunda, w 21 roku życia swoiego posiadał iuż maiątek przynoszący mu 15000 funt. szterl. rocznego dochodu; lecz ten utracił przez rozwiozłość swoiego młodego wieku; (miał bowiem umieraiąc 27. lat.)

Francyia.

Z wykazu teraźnieyszego Stanu Izby Deputowanych udzielonego przez Dostrzegacza Austryiackiego, z załączeniem charakterystyki poiedyńczych Członków, okazuie się następuiący stosunek: Roialistów, czyli strony prawey iest: 217; Liberalistów, czyli strony lewey: 125; Ministeryialnych, czyli środka: 88. Dla uzupełnienia podwoynie wybranych, zmarłych, lub tych co sami zrzekli się Deputacyi, będzie ieszcze 9 wyborów.

Roboty koło warowni twierdzy Belfort rozpocząć się maią téy wiosny i z tego powodu wypisana bydź ma znaczna summa pieniędzy w nowym budżecie.

Włochy.

D. 12. Grudnia (w dzień wyiazdu Króla) wyszedł w Neapolu Edykt Królewski, mocą którego żądane oddalenie Ministrów: Xiążęcia Campochiaro, Zurlo, Camaldoldi, Macedonio, Carascosa i Thomasis iest, przyięte, a na tych mieysce mianowanymi zostali: Xiąże di Gallo, tymczasowym Ministrem Spraw Zewnętrznych; Troysi, Ministrem Sprawiedliwości; Xiąże Carigniano, tymczasowym Ministrem Skarbu; Jenerał Parisi, tymczasowym Ministrem Woyny. Minister Spraw Zewnętrznych zawiadywać będzie także Ministerstwem Marynarki.

Gazeta Pruska Stanu udziela nam dwóch listów nadeszłych wprost z Neapolu z d. 21. i 26. Listopada z. r. zawieraiące następuiące szczegóły. Z d. 21.: Sprawy publiczne co raz w gorszym znayduią się stanie. Członkowie Parlamentu nie maią ani światła ani doświadczenia. Niedawno odrzucono plan teraźnieyszego Ministra Skarbu, sprzeciwiący się fundacyi Medyceuszów z taką większością, iż Minister nie miał tylko trzy głosy za sobą. Uskarzaią się powszechnie na zamieszanie, zagrażaiące spokoyności i bezpieczeństwu każdego w szczególności. Minister sprawiedliwości podał Parlamentowi wykaz kradzieży i zaboystw, połączonych z okolicznościami oburzaiącego zuchwalstwa. Między innemi przywodzą gwałtowny napad wykonany przez 50 szaleńców, przyczem wyłamali oni drzwi do teatru St. Carlos, aby byli obecnymi po 7 órnie danemu baletowi. Rozboynicy napadłszy na pewny dom prywatny powprawiali kneble w usta mieszkańcom i obdarli ich zupełnie z odzieży. Słowem nierząd poczyna się coraz bardziey obiawiać. Z d. 26.: Onegday w wieczór na d. 24. Listopada z. r. postrzegano w Neapolu, iż mocny oddział iazdy prędzey przeciągał przez ulice iakto bywa zwyczaynie podczas patrolowania. Drugiego dnia rano dowiedzieliśmy się, iż 2 do 300 szeregowych, i kilku podofficerów 3go pułku z żołnierzy, któ-

rzy wysłużywszy iuż swóy czas, tylko na sześć miesięcy powołani byli pod chorągwie, opuścili zakładowe koszary (*Granili* czyli Królewskie stodoły przy moście rzeki Magdaleny) i w mundurach i z bronią udali się ku Calabrii do domów swoich. Wystrzał działowy, dawany zwyczaynie wieczorem przy capstrzyku na okręcie Admiralskim Angielskim, stoiącym na kotwicy niedaleko brzegów, służył im za hasło. Posłano natychmiast za nimi iazdę, Jenerał Filangieri odprowadził ią kilka mil i spotkał zbiegów na drodze do *Torre dell'anunciate*. Niektórzy opierali się, 11 więzięto w niewolę, i ci czekaią wyroku od Kommissyi woyskowey. Wielu zostało ranionych z obu stron; piędziesięciu innych żałuiąc postępku swoiego ieszcze tey samey nocy powróciło. Innych zaś ieszczę gonią w tey chwili, i dzisiay rano miała zayść z nimi potyczka. Zdaie się, iż do tey ucieczki nie był powodem duch polityczny, lecz podobnieysze do prawdy powody są: 1.) Niechęć walczenia. 2.) Obawa, aby ich nieposłano do Sycylii i 3.) Niewypłata wielkiego żołdu, który im codziennie dawać przyrzeczono to iest 4 Karoliny (około 10 dobrych groszy Pruskich), a z którego trzecia część przeznaczona miała bydź na utrzymanie ich rodzin. Zdarzenie to mało samo znaczne staie się ważném, bo okazuie, iak mało duch woyska Neapolitańskiego odpowiada temu duchowi, który rewolucyoniści tak bezwstydnie wychwalaią. Ogólnie, nie maią ani żołnierze przywiązania do dowodzców ani ci do woyska; ciągle trwa zazdrość pomiędzy Jenerałami Gugliemo Pepe i Carascosą; a przy tém nie masz także dobrego porozumienia między milicyią i woyskiem liniiowem. Środki i ustawy Parlamentu, nie maią ani mądrości anisiły; Węglarze ściągaią na się coraz bardziey wzgardę i staią się ciężarem; Lud stolicy, poczyna ich uważać iako sprawców bliskiego nieszczęścia. W Nola zaszły krwawe utarczki po między uczniami a żołnierzami. W Pozzuolo musiano gwałtem rozbroić motłoch. W Neapolu kradzieże trwaią ciągle; wiele rozboiów nabawiło niespokoynością główne ulice. Stan tego Królestwa pogorsza się widocznie.

P r u s s y.

Z Raciborza. — Dnia 6. Grudnia wszczął się pożar we wsi Pruskiey, zwany Teutsch-krawarn położoney blisko Opawy. N. Cesarz Austryiacki postrzegłszy ogień ten z Opawy, kazał własne konie zaprządz do sikawki i pospieszyć na ratunek; sikawka przybyła niebawem w pobliskości ognia, atoli powróciła wnet, ponieważ ogien został ugaszony. Dnia następuiącego przybył tamże wysłany urzędnik C. K. Urzędu Cyrkułowego, dla powzięcia bliższey wiadomości o wynikłey szkodzie i zdania w tey mierze dokładney sprawy Cesarzowi Jego Mości.

Szwecyia i Norwegiia.

Chciano zaprowadzić w Sztokolmie towarzystwo na wzor Angielskiego klubu rozpraw, dla nabycia potrzebnéy wprawy w wystawianiu przedmiotów politycznych i t. d.; atoli Wielkorządca oznaymił, iż takowe istnieć nie może bez pozwolenia Królewskiego.

K r a k ó w.

Z Krakowa z d. 13. Grudnia. — Na drugiem posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiey d. 5. Grudnia r. b. JW. Soczyński, Reprezentant z Gminy I. miasta Krakowa, żądał decyzyi wniosku przez JW. Reprezentanta Siemońskiego w dniu poprzedzaiącym co do zamienienia w prawo Reskryptu trzech Nayiaśnieyszych Protektorów tego kraiu d. 21. Maia 1817 do Nro. 2957. nadaiącego wyłączne prawo Reprezentacyi Narodowey stanowienia budżetu uczynionego.

JW. Sołtykowicz, Reprezentant z Gminy 4. miasta Krakowa, przymawiaiąc się do wniosków JWW. Reprezentantów Siemońskiego i Soczyńskiego, uważał Reskrypt wzmiankowany iako część konstytucyi, z względu, iż rozwiia artykuł Konstytucyi tyczący się Władzy Reprezentacyi Narodowey, a następnie dowodząc JW. Mówca potrzebę odczytywania reskryptu, uczynił wniosek, ażeby wezwany został Senat Rządzący o wydrukowanie tego Reskryptu i dołączenie przy ustawie konstytucyyney.

JW. Siemoński Adam, Reprezentant z Gminy 5tey miasta Krakowa z powodu materyi tyczącey się wniosku iego, w dniu wczorayszym co do zamienienia w prawo reskryptu trzech Nayiaśnieyszych Protektorów zaręczaiącey Reprezentacyi wyłączne prawo stanowienia budżetu, odczytał powtórnie tenże wniosek z uwagami, a dowodząc wydanie tego reskryptu przez trzech Nayiaśnieyszych Protektorów, żądał odesłania wniosku do Senatu, co też dopełnioném zostało.

JWX. Dubiecki, Reprezentant z Gminy 6tey miasta Krakowa, zabrawszy głos czytał spostrzeżenia swe i uwagi w względzie Administracyi publiczney, a szczególniey co do zasad podatkowania, i skrócenia manipula-

tyi i budownictwa, które Senatowi odesłane zostały.

Następnie Izba Prawodawcza przystąpiła do wyboru trzech Kommissyy Seymowych.

1) Do roztrząsania kwalifikacyi Kandydatów na urzędy zależące od wolnego wyboru Izby Reprezentantów.

2) Do roztrząsania proiektów do Prawa w przedmiotach skarbowych, budżetu na rok następuiący, tudzież rachunków.

3) Do rozstrząsania proiektów do Prawodawstwa Cywilnego, Kryminalnego i Policyynego.

Po obraniu sekretnemi kreskami Członków do Kommissyy Seymowych, spisaniu ich listy i poświadczeniu iey przez JW. Marszałka, JWW. Assessorów i Sekretarza Seymu, JW. Marszałek w skutku Art. 105. Statutu urządzeiącego Zgromadzenia polityczne postanowił donieść o tem Senatowi Rządzącemu dla mianowania z swey strony Kommyssyy, któreby z Wydziałami Reprezentacyi Narodowey naradzały się.

Na trzeciem posiedzeniu Seymu d. 5. b. m. JW. Kucieński, Delegowany Senator, w skutku Art. 106. Statutu urządzaiącego Zgromadzenia polityczne zdaiąc sprawę Izbie Reprezentantów o stanie i położeniu kraiu z wystawieniem razem obrazu iego, odczytał stosowny rapport i ten Izbie złożył. JW. Lipczyński, Delegowany Sędzia Pokoiu, zabrawszy głos wywodząc korzyści corocznie przedstawianego stanu kraiu, będącego skutkiem Narodu konstytucyyonego, w którym Rząd z użycia Władzy i środków, Reprezentacyi Narodowey tłumaczy się, a tem samem zdanie tey sprawy oddaie pod sąd każdego Członka, przedstawił z swey strony uwagi i spostrzeżenia do szczegółowych przedmiotów administracyi publiczney, a mianowicie co do Instytutów Religiynych, uznaiąc chwalebne i sprawiedliwe względy Opieki i starań Rządu o stanie Instytutów Religiynych. Co do Statutu o dziesięcinach wyliczał wynikaiące niedogodności dla Właścicieli Ziemian z zawieszoney przez Senat Exekucyi Statutu przez Kommissyią Organizącyiną postanowionego a przez Senat ogłoszonego, i żądał odwołania zawieszenia tego. Co do Szkół początkowych, uważał JW. Mówca postanowiony podatek za uciążliwy i pogorszaiący stan prostego ludu, którego oświata iest na celu, a nawet pomimo opłacania tego podatku przez trzy lata w wielu mieyscach brak szkółek. Co do Rolnictwa, znaydował JW. Mówca przeszkodę z Szarwarków, drogości soli i podwyższenia podymnego z ostatniey Lustracyi, wykazuiąc w szczególe co do Szarwarków wynikaiące ciężary, ucisk Ludu, niszczenie sprzężaiów gruntowych z łamania i zwożenia siągów kamiennych za Szarwark szczególniey w czasie mrozów; do czego równie przyczynia się niestosowny a bez systematu wydział robót szarwarkowych, Manipulacyia służby drogowey, i cena szarwarkowa dowolna i do ceny produktów niestosowna: żądał przeto zniżenia ceny szarwarkowey zwracaiąc uwagę na dochody z rogatek i mostów pobierane oddzielnie w celu utrzymania mostów i dróg publicznych przeznaczone. Co do soli, tey drogość w stosunku taniości produktów i exystencyi kraiu przy samym iey źrodle przedstawiaiąc, żądał zniżenia ceny w zamian ofiarowanego wyższego dochodu skarbowi, które w względzie polepszenia stanu biednych Włościan i ułatwienia wychowu bydła znaczny postęp w gospodarstwie krayowym zyska, w zamiarze przekonania, że potrzeby Rządu mnożą się i rosną z możności otrzymania na to funduszów. Co do podatku Dymowego z przedsięwziętey nowey lustracyi, dowodził JW. Mówca przeciążenie co do włościan, względnie których posiadanie gruntów stanowi zasady rozkładu tego podatku, żądał przeto aby lustracyia Dymowego sprostowana była przez wybranych Obywateli Ziemian i w tym celu podał stosowne środki.

Co do podatków, ważną Attrybucyią Izby Prawodawczey w stanowieniu corocznie Budżetu dochodów, i wydatków a z tego oboyga żądania rachunku wywodząc JW. Mówca z Artykułu X. Konstytucyi, mówił o rożnym rodzaiu, gatunku i nazwiskach podatków i ich kass, z których Rogatkowe i składki na Bióra Wóytów iako na Budżecie nieumieszczone uważał za bezzasadne i żądał zdania rachunku z tych tytułów; następnie mówił JW. Reprezentant o wyexpensowanych summach nad wydatki Budżetem oznaczone, i radził, aby, gdy Reprezentacyia niedobor nowym ciężarem na Kray prziętym zakrywa, nadwyżka była zyskiem, własnością i ulgą kraiu; żądał aby wszelki Remanent Administracyi Skarbowey w Budżecie wszelkich przyszłych dochodów był położony, i o tyleż ulżenie z publicznych ciężarów nastąpiło. Nakoniec względnie zaległych Rachunków, które od zaprowadzenia Kraiu Rzeczypospolitey naszey dla zatrzymania z pierwszych lat i połączenia ogromu tych z następnemi latami nie są załatwione, odwołał się JW. Reprezentant do wniosku przeszłorocznego Kommissyi Seymowo - Skarbowey żądaiącey oddzielney delegacyi Seymowey, maiącey dzia-

łać po za obręb trwania Seymu, aż do skończenia obrachunku, a żądaiąc skutku tego wniosku dowodził onego potrzębę i zgodność z Konstytucyią. JW. Marszałek odpowiadaiąc na uwagi JW. Reprezentanta Lipczyńskiego, oświadczył dopełnienie przesłania tych Rządz: Senatowi do urzędowego użycia, a przytém co do niektórych szczegółów czyniąc obiaśnienie, co do zawieszonéy przez Senat exekucyi statutu przemiany dziesięcin, wyraził za powód powszechne życzenia Obywateli do Senatu uczynione, dla których przemiana dziesięciny na pieniądze podług zasady Statutu w przecięciu dwudziestoletnim cen targowych przy spadnionéy na teraz cenie produktów staie się ciężarem, a ztąd okazywał, że Senat przychylaiąc się do żądania w zawieszeniu exekucyi Statutu z przedstawieniem zmiany Trzem Nayiaśnieyszym Protektorom miał na celu dobro publiczne. — Co do szkół początkowych oznaymił JW. Marszałek, że tych organizacyia dopełnioną zostaie w miarę możności i położenia mieysc. A co do soli, iż téy cena z nowego kontraktu oprócz zapewnionego dla Skarbu zysku wyżey o 60,000 Złt. Pol. iest zniżoną z 20 Złt. Pol, na 15 cetnar. — JW. Lipczyński, Delegowany Sędzia Pokoiu obiaśniaiąc swóy wniosek przedstawił, iż obiawienie powszechnéy woli iest udziałem Reprezentacyi Narodu, nie zaś szczegółowych podań Obywateli; żądał aby Senat czyniąc drogą właściwą zmianę Statutu o dziesięcinach, tego exekucyi nie zawieszał i w przemianie dziesięciny na pieniądze dowolność Obywatelom pozostawił.

Wniosek ten popieraiąc JW. Reprezentant Kryspin Hrabia Żeliński żądał, aby zawieszenie exekucyi Statutu przemiany dziesięciny, iako niezgodne z wolą Reprezentacyi było odwołane; przyczém JW. Reprezentant Siemoński czynił uwagę, iż w narodzie konstytucyynym Reprezentacyia z rządem wspolnie działać winna, a tak bez wiedzy Reprezentacyi czynienie przedstawień o zmianę Statutu do trzech Nayiasnieyszych Protektorów uważał niestosownem i uchybiaiącem należnemu uszanowaniu Nayiaśnieyszym Protektorom. JW. Reprezentant Nowakowski żądał obiaśnienia wniosku JW. Reprezentanta Lipczyńskiego co do wyrazów, iakoby każdy Urzędnik pobierał i nakładał podatki, przedstawiaiąc, że tak ogólny zarzut nie iest dostateczny do pociągnienia Urzędników ulegaiących za takie przestępstwa Sądowi Seymowemu.

JW, Reprezentant Lipczyski odpowiadaiąc „ wyraził, że się w szczegóły nie wdaie, i przedmiotem iego uwag były, podatek na szkoły i składki na biora Woytów, które budżetem nie są oznazone.

JW. Delegowany Senator Kucieński dla wykazania prawości podatków przez JW. Reprezentanta Lypczyńskiego kwestyionowanych odwołał się do Reskryptów Kommissyi Organizacyynéy takowe ustanawiaiącyoh i tych okazanie Izbie Prawodawczéy na żądanie zapewnił. JW. Reprezentant Soczyński zwrócił uwagę, iż podobnych Reskryptów nie znayduie drukowanych, a czuiąc tych ciężar, żądał obiaśnienia iakiego są rodzaiu, aby w porządku właściwym zmiana wyiednaną bydź mogła.

JW. Reprezentant Kryspin Hrabia Zeliński przymawiaiąc się do uwag JW. Reprezentanta Lipczyńskiego, popierał wniosek wyznaczenia Delegacyi, maiącéy się zaiąć po skończeniu obrad Seymowych roztrząsaniem rachunków zaległych, która Delegacyia nie może bydź uważana za antykonstysucyyną, gdy czas fizyczny nie dozwala dopełnienia obszernego dzieła w czasie Seymu.

JW. Mąkolski, Reprezentant z Gminy 2. miasta Krakowa, dowodząc potrzebę powyższéy Delegacyi, odwołał się na poparcie pogodzenia iéy z Konstytucyią do exystencyi Sądu Naywyższego i Członka Wielkiey Rady Uniwersytetu, których działania po Seymie Konstytucyia przepisuie. JW. Reprezentant Sołtykowicz będąc równie za rozpoznaniem rachunków po za obręb czasu obrad Seymowych nie znaydował przepisów, aby od tego nie innego Seymu zakwitowanie z rachunków nastąpiło, a znayduiąc potrzebę rachowania się z strony Senatu uważał za zgodne z Konstytucyią i trafiaiące do ducha Dawców teyże Nayiaśnieyszych trzech Protektorów, aby Kommissyia Skarbowa w swych Członkach po Seymie dla następnéy Reprezentacyi, przygotowała dzieło.

JW. Reprezentant Florkiewicz popieraiąc wniosek ustanowienia powyższéy Delegacyi, dowodził zgodność iéy z Konstytucyią a mianowicie, Artykuł X. téyże z powodu, iż się dotycze rachunków zaległych, którey zaległości Reprezentacyia nie stała się przyczyną, lecz Kommissyia Organizacyyna przez zatrzymanie z pierwszego roku rachunku, a nadto gdy Seym obowiązany do roztrząsania tylko rocznych rachunków, przeto co do zaległych aby to zakończyć, wypada konieczność Delegacyi maiącéy działać dla krótkości czasu Obradom Seymowym oznaczonego po za obręb tychże.

Wniosek powyższy popierał JW. Reprezentant Siemoński, iako dążący do możności rozpoznania zaległych rachunków Kommissyi Organizacyyney zdawanych nadesłał Absolutoryium. JW. Reprezentant Słotwiński, iiko Członek Delegacyi na Seymie 1818. roku, do roztrząsania zaległych rachunków wyznaczony, przymawiaiąc się uważał akceptacyią z strony Senatu rzeczoney Delegacyi, gdyż przyiął uwagi owczasowey Delegacyi i miał złożyć tłumaczenie na takowe. JW. Delegowany Senator Kucieński z powodu wniosku JW. Reprezentanta Słotwińskiego uwiadomił Izbę Prawodawczą, że Delegacyia 1818. roku miała mieysce od Kommissyi Skarbowey tylko, ale nie była upoważnioną od Izby Prawodawczey ani od Senatu. Gdy zaszło żądanie przesłania Senatowi Uwag JW. Reprezentanta Lipczyńskiego iakoteż oddzielnego wniosku tyczącego się Delegacyi do roztrząsania rachunków zaległych po czasie Obrad Seymowych, i w tym względzie na zapytanie sie JW. Marszałka nastąpiło iednomyślność w Izbie Prawodawczey. JW. Marszałek ogłosił dopełnienie postanowienia Izby w przesłaniu powyższych uwag i wniosku Rządz. Senatowi z wezwaniem spieszney odpowiedzi.

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy d. 19. Grudnia.* — Jego C. K. Mość, Pan nasz miłościwy dekretem swoim z d. 27. Listopada (9. Grudnia) r. b. tak dla ważnych zatrudnienień Prezesa Senatu, iako też dla słabości zdrowia długą pracą służbie kraiowey poświęconą starganego, JW. Stanisława Kostkę Hrabię Potockiego Senatora Woiewodę od obowiązków Ministra prezyduiącego w Kommissyi Rządowey Wyznań Religiynycc i Oświecenia Publicznego łaskawie uwolnić raczył. Nie chcąc iednak N. Pan pozbawiać się całkowicie światła i doświadczenia iego w naradach nad rzeczą publiczną, mianował tegoż JW. Stanisława Hrabię Potockiego Prezesa Senatu, Ministrem Stanu, z wezwaniem do zasiadania w Radzie Stanu, mianuiąc w mieysce iego Ministrem prezyduiącym w teyże Kommissyi dekretem swoim z teyże samey daty, JW. Stanisława Hrabię Grabowskiego Senatora Kasztelana.

— *Z Warszawy d. 23. Grudnia.* — Tłumaczenie prośby do Jego Cesarzewicowskiey Mości Wielkiego Xięcia Konstantego, Naczelnego Wodza woyska Królestwa Polskiego, od Tadeusza Niewodowskiego, byłego Kapitana pułku 6go tegoż woyska, datowaney z Paryża 17go Października 1820.

Tadeusz Niewodowski, były Kapitan w służbie Jego Cesarsko Królewskiey Mości, w pułku 6tym piechoty liniiowey Polskiey, rodem z W. Xięztwa Poznańskiego, ma zaszczyt przełożyć Waszey Cesarzewicowskiey Mości, że w r. 1816. będąc przymuszony z powodu ciężkich ran prosić o dimissyią, a oraz w nagrodę swycą zasług dla oyczyzny o urząd cywilny; — nie otrzymawszy iak tylko samę dymissyią, i nie maiąc żadnego w Króiestwie maiątku, ani nadziei mieszczenia się w cywilney służbie, widział się w potrzebie udania wraz z żoną do Hiszpanii, gdzie na łonie familii małżonki swey w tym kraiu urodzoney aż do r. 1819. przebywał. Nieprzewidziane okoliczności znagniły go do opuszczenia Hiszpanii i udania się do Londynu. W roku 1820. przybył do Paryża, gdzie znalazł kilku officerów Polskich i dowiedział się wkrótce o podaney przez nich do Izby Deputowanych prośbie, na którey z niemałem podziewieniem uyrzał swe imie między innemi podpisane, nie dawszy nikomu ani zlecenia, ani żadnego do tego umocowania. Jako Polak i sługa wierny Jego Cesarsko - Króldwskiey Mości sądzi obowiązkiem swoim protestować się przeciw temu wszystkiemu, co bez iego wiedzy, w iego imieniu i bez iego zezwolenia zrobionem zostało; — ogłaszaiąc za fałszerów tych, którzy się poważyli imie iego na rzeczoney prośbie podpisywać, gdyż będąc w Londynie nie wiedział o chytrych zabiegach kilka intrygantów, którzy chcieli rzucić pozór mylnego rozumienia o własnym Monarsze i kraiu.

Podpisany z wdzięcznością obowiązanym będzie Waszey Cesarzewicowsko - Xiążącey Mości, gdy niniejszą protestacyią przedstawić Jego Cesarsko - Królewskiey Mości, abym nie został policzonym pomiędzy tych wszółrodaków, których postępowania ocenić nie iestem zdolny.

Smie oraz pokładać swą ufność w znaney sprawiedliwości Waszey Cesarżewicowskiey Mości, że pokorną iego prośbę z dobrocią przyiąć zechcesz, o ksórą to łaskę niniejszem uprasza.«

Redakcyia F. Krattera, — Drukiem J. Pillera.